Siin anname keik Sinno kätte,
Ni hinge, ihho, warra ka:
Meid hoia kurja patto eest
Ja kisso wälja hädda seest.

Kui leib nüüd seisab sures hindas,
Ehk polle mûa ostada:
Lass' willi tõusta mulla-pindas
Ja walmis wiljaks kaswada,
Et rikkas kui ka kehwa mees,
Saaks leiba selle aasta sees.

Oh õnnista siin põllud, karjad,
Mis olled lonud meie heaks
Ja kauta keik patto-orjad
Ja õienda, mis olli weaks:
Et kauks wargus, kurri-keel
Ja pettus, ahnus, tigge meel.

Kül olleks rõõm siis maas ja taewas
Kui rahwas selle päwa nääks
Et kegi polleks patto waewas,
Mis kurri on, saaks jälle heaks,
Et keigil rikkumatta wiis,
Siis olleks Ma peal Paradis!

Kus wannemad on hauda läinud
Ja lapsed nutwad silma-wees,
Kes halled, kurwad päwad näinud
Ja palwes seiswad Sinno ees:
Siis kuiwata keik silma-weed
Ja juhhata neid ello-teed

Kus usso kiustus tõuseb ilma,
Seal wõtta rahwast kinnita,
Et süddames neil' polleks külma,
Waid wõtwad usko armasta;
Kes ussub lodab süddamest,
Se leiab armo iggawest.

Kül rahwas püab rikkust, rahha
Siin ahnest kokko korjades
Ja armastab, mis hirmus pahha
Seal jures kangest orjades
Ja wallawad ka teiste werd,
Need palgaks sawad tulle-merd!

Ei aita Ma peal liad murred,
Ei kurjus, kartus, ahhastus,
Sa tead, oh hing! et ükskord surred,